

plads, skulde man kunne nægte Understøttelsen til alle de ledige Medlemmer indenfor vedkommende Fag, for saa vidt de nægtede at gaa i Arbejde. Det er med Rette gjort gældende af Arbejdsløshedskassernes Repræsentanter og af Fagforeningsrepræsentanterne i Kommissionen, at hvis man træffer en saadan Ordning, vil det i Virkeligheden betyde, at Arbejdsløshedskasserne bliver en Hjælp for Arbejdsgiverne i deres Kamp mod Fagorganisationerne, og saa maa det Tidspunkt komme, da de organiserede Arbejdere maa sige: Hellere end at faa den Hjælp, Staten yder, maa vi opgive det Statstilskud og knytte Arbejdsløshedskasserne til Fagorganisationerne, thi ellers vil de ødelægge disse, ellers vil vi staa magtesløse i den Kamp, Arbejdsgiverne nu og da vil paaføre os. Det ærede Medlem maa vide, at hvis man fra hans Partis Side vil gaa frem paa den Maade overfor Arbejdsløshedskasserne, bliver der Kamp om det Spørgsmaal, og der vil ingen Udsigt være til en fredelig Løsning. Der er i hele dette System Grundpiller, som det ærede Medlem og hans Parti ikke er i Stand til at rokke ved; det skal den kommende Tid vise.

Med Hensyn til det Eksempel, det ærede Medlem fremdrog, angaaende de Misbrug der skal være sket, udtalte jeg i min første Tale, at jeg erkender, at der er sket Misbrug, men jeg har ogsaa gjort opmærksom paa, at Arbejderne, Kasserne og deres Ledelser ingen Sinde tolererer disse Misbrug, naar saadanne kommer til deres Kundskab. Det ærede Medlem fremdrog dette Eksempel med Havnearbejderne: her var der Ellitearbejdere, som var optraadt paa den Maade, at de tog Understøttelse samtidig med, at de havde Arbejdsfortjeneste. Jeg maa nu først sige, at det Forhold kunde muligvis spille ind her; at det Selskab, som nu har været saa ivrigt — det erkender jeg — for at afsløre dette Forhold, for ikke saa mange Aar tilbage nægtede at beskæftige organiserede Arbejdere. Men lad det Forhold nu være, hvad det vil; saa snart et saadant Tilfælde kommer til Kundskab, vil der ske Anmeldelse derom, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke denne Sag netop er anmeldt til Politiet, og der i denne som i andre lignende Sager vil blive skredet ind med haard Haand.

Man har aldrig fra Kassernes Side holdt Haanden over slige Tilfælde. Jeg vil ikke undskylde disse Folk, jeg vil tværtimod saa stærkt, jeg kan, bebrejde dem, at de er gaaet frem paa denne Maade; men naar det ærede Med-

lem deraf vil drage den Slutning, at det er rent galt indenfor Arbejdsløshedskasserne, har han ikke Ret. Man har med nogen Ret set paa dette Tilfælde under Hensyn til de almindelige Forhold, hvorunder vi lever. Det er jo ikke alene Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, som maaske nu og da kan forsøge at komme udenfor Loven, nej, man ser almindeligt, og meget ofte gør det sig gældende i alle Samfundslag, at vi lever i en Tid, hvor de egoistiske Følelser sættes i Højsædet, og hvor den enkelte ofte ræsonnerer som saa: det gælder for mig om dør, hvor der er mindst Arbejde, mindst at gøre, at tjene det mest mulige. Det er ikke alene enkelte Arbejdere, som sætter sig udenfor Lovens Bestemmelser, nej, vi ser det ene Tilfælde efter det andet, hvor højt ansete Personer eller i hvert Fald tidligere højt ansete Personer i vort Samfund sendes op paa Raad- og Domhuset, fordi de har overtraadt Lovens Bestemmelser. Saaledes er Aanden. Vi har Grund til at beklage os over den Demoralisation, som hersker i vort Samfund, og vi har Grund til at beklage, at den kan brede sig til alle Samfundslag, men vi har ikke Lov til at sige: Dør har I et Bevis for, hvor stærkt Arbejderne er blevet demoraliseret, hvor langt de er kommet ned, fordi nogle enkelte Arbejdere har overtraadt Arbejdsløshedslovens Bestemmelser. Indførelse af Kortsystemet indenfor Kasserne, mener jeg, vilde være uheldigt; det vilde, som det er sagt, bebyrde Kasserne med et unyttigt Arbejde.

Naar det ærede Medlem (Harboe) gør gældende, at i Sverige er Forholdene ganske anderledes, at der mærker man ikke Arbejdsløsheden saa stærkt, fordi Folk fra eet Fag ikke er bange for at gaa over til et andet, og naar det ærede Medlem nævner, at Bagere f. Eks. har været beskæftigede ved Byggefagene, maa jeg sige, at sligt er ikke noget enestaaende for Sverige. Vi har set det samme her, endog at københavnske Bagere har været beskæftigede ved Tørvearbejde. Det er ikke ualmindeligt i disse Tider, at Folk fra det ene Fag gaar over til det andet, men det klarer ikke hele Sagen. Maa jeg spørge det ærede Medlem: Hvor har der været Mangel paa Arbejdskraft? I hvilke Fag har Folk fra andre Fag kunnet gaa ind? Ser man f. Eks. paa Jordarbejdernes, Arbejdsmændenes store Branche, tror jeg ikke, det kan siges, at dør har været Mangel paa Arbejdskraft, og det er dog særlig i det Fag, at Folk fra andre Fag